

Foto: Alan Petřík, IX.A

POD NAŠOU LAVICOU

1. číslo – školský rok 2020/2021

Online hodina v V.A:

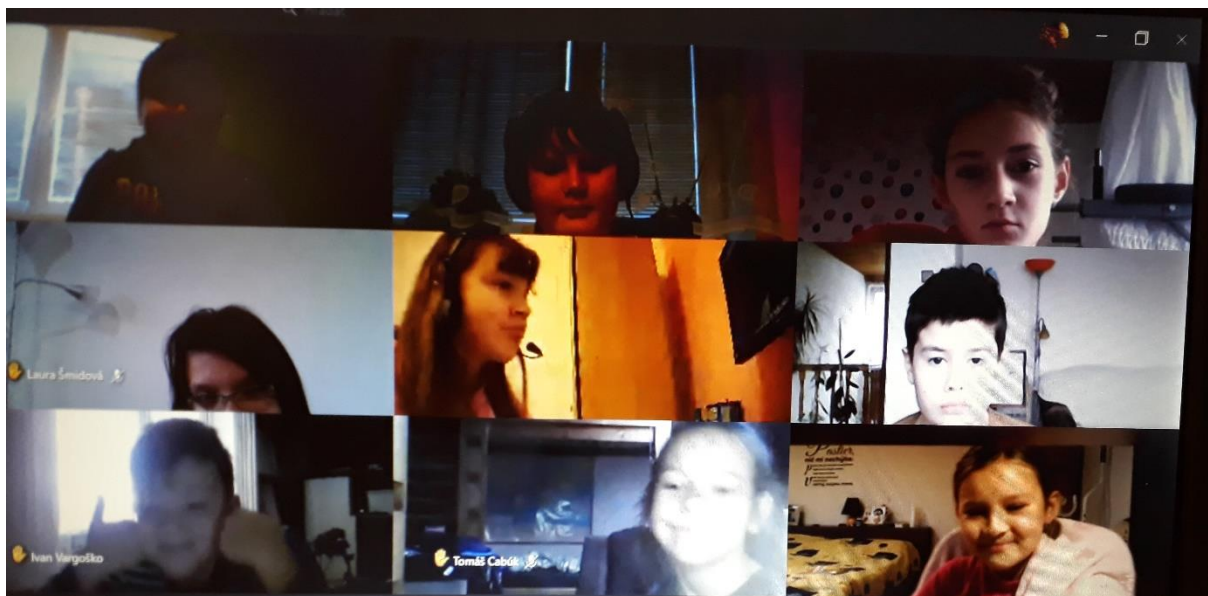

Foto: Mgr. Ciprusová

Foto: Alan Petřík, IX.A

V tomto čísle:

- pokračovanie príbehu Lukáša Čecha
- literárna tvorba žiakov IV.A
- fotoreportáž Alana Petříka
- recepty, odporúčania pre knihomoľov

Na úvod...

Počas jarnej karantény z dôvodu epidémie koronavírusu v minulom školskom roku vyšlo jedno „karanténne“ číslo školského časopisu. Členovia redakčnej rady, ale aj externí prispievatelia zistili, že na vydávanie časopisu postačuje online priestor.

Bohužiaľ, karanténa pokračuje aj v tomto školskom roku. Prevažná väčšina prispievateľov sa vzdeláva dištančne a všetky krúžky na škole sú zrušené. Až na náš časopis...:)

Pokračujeme online. Žiaci, ktorí sú doma, posielajú príspevky na mail časopisu. Teší ma, že sa zapojili aj žiaci 1. stupňa, ktorí sú v škole a prispeli do tohto čísla svojimi prvými literárnymi pokusmi.

V tomto čísle chýba rubrika Rozhovory s... Na druhej strane pokračuje novinka - Fotoreportáž, ktorá tentoraz odhaľuje fotografický talent Alana Petrika z IX.A. Tiež pokračujeme v tradícii „svedania“ našich učiteľov. Pani učiteľka Faguľová poskytla typy do rubriky Na voľné chvíle. A podarilo sa nám udržať snahu uverejňovať hlavne vlastné fotografie a ilustrácie (väčšinou ☺).

Verím, že napriek neľahkej situácii, v ktorej sa ocitla celá naša spoločnosť, si verní čitatelia nášho časopisu prídu na svoje a prežijú pri jeho čítaní a prezeraní príjemné chvíle.

A ak by sa niekto chcel pridať do nášho online priestoru, všetky príspevky radi uvítame na známom:

casopismargecany@gmail.com

Mgr. Ciprusová

Ilustrácia: Cyprión Papcun, V.A

Bude vás zaujímať:

O záľube Lukáša Čecha z III.A, 2. časť

Pekný deň, kamaráti - školáci.

Chcem vám po čase ukázať fotky z mojej výstavky. Trocha som popracoval a pokročil. Keďže vitríčku mám aj na hranie a relax, vždy sa tam niečo mení a hýbe. Rúčky k dielu priloží často aj môj mladší triapolročný braček Miloško. Nie vždy som z toho nadšený, veď moje predstavy - žiaka III.A sú iste rozdielne od jeho predstáv...

Predstavte si, že niečo lepíte, skladáte, upravujete, trávite pritom minúty až hodiny a on si to zmení a chytí, ako chce. Ale na druhej strane mám radosť, že to teší aj jeho...

Stále mám ešte čo vylepšiť, napraviť, vyfarbiť, aby nebola nuda...

Poradíte mi, čo by ste tam dali vy?

Ahojte! Luky Čech, III.A

Foto: Luláš Čech, III.A

Foto: Luláš Čech, III.A

Anketa: Prečo sa v našej škole cítim fajn?

Žiaci IV.A

Ivanka: Lebo tu mám super kamarátov, s ktorými som zažila veľa srandy.

Lenka: Lebo tu mám super kamarátky: Sárku, Ivanku, Lindu a Dominiku. S Alexom sa super rozprávam. V družine v treťom ročníku sme raz pokreslili celú tabuľu 😊

Lacko: Lebo v družine je kniha Adam, ktorú si čítame a ktorá je smiešna. A baví ma robiť projekty.

Adam: Lebo tu mám super kamarátov a super hodiny ako informatika a telesná. Na informatike hráme napínavú hru a na telesnej mám rád pohyb, že sa po raňajkách trochu prevetrám a precvičím. Najradšej mám, keď hráme Oheň, voda, bum.

Linda: Lebo tu sú super kamaráti, mám rada hodiny slovenčiny, výtvarnej, informatiky a telenú. Na telesnej sa mi páči, že nie sme len v telocvični, ale chodíme sa aj vonku prejsť. Na informatike sa mi páči hra o motorkách - hráme to celý prvý rad (keď máme voľnejšie). A sú tu aj super učitelia.

Sára: Lebo tu mám super kamarátov a výborných učiteľov. A v jedálni varia skvelé jedlá.

Filip: Lebo tu mám super kamarátov a páčia sa mi vyučovacie hodiny.

Alex: Lebo táto škola je výborne vybavená elektronikou. V každej triede je počítač, interaktívna tabuľa, máme aj počítačovú miestnosť.

Dominika: Lebo tu mám super kamarátov, sú tu dobrí učitelia a cítim sa tu fajn. Moje najobľúbenejšie hodiny sú slovenčina, matematika, čítanie, telesná a informatika.

Samko: Lebo sú tu super učitelia. Baví ma telesná, informatika a matematika.

Foto: Mgr. Ciprusová

Naši učitelia, ako ich nepoznáte

Dnes stoja za katedrou a snažia sa do našich hláv dostať čo najviac vedomostí. Boli však časy, kedy aj naši učitelia boli žiakmi, aj oni prežívali stresy pred písomkou, robili si domáce úlohy a odpovedali pred tabuľou. Prezradíme vám o nich, čo ste zrejme netušili.

Mgr. Renáta Faguľová

Aké bolo Vaše detstvo?

Krásne – také bezmobilové ☺. Väčšinou vonku na ulici. S kamarátmi sme hrali schovávačky po dvoroch a rôzne loptové hry, aj futbal a kocky. A keď pršalo, tak sme u niekoho pod strechou hrali karty. Veľa sme chodili do prírody – zberať maliny, opekať. V zime bola ozaj zima - sánkovali sme sa dole kopcom a korčuľovali na klzisku na školskom dvore.

Z archívu Mgr. Faguľovej

Chodili ste rada do školy?

Áno, aj nie. A chodím do nej zas.

Ktorý bol Váš najobľúbenejší predmet a prečo?

Matematika - stačilo jej rozumieť, nemusela som sa učiť. Mala som rada aj prírodopis a výtvarnú výchovu.

Akí boli Vaši učitelia a ktorého ste mali najradšej?

Mala som dobrých učiteľov, prísnych i pohodových, vtipných, a hlavne spravodlivých. Na základnej som mala rada triednu učiteľku – ruštinárku.

Aké známky dominovali vo Vašej žiackej knižke?

Väčšinou jednotky, bola som svedomitá žiačka.

Aké sú Vaše záľuby?

V zime knihy, hlavolamy a tajničky, ale aj ručné práce. Zo športu – plávanie, joga, korčuľovanie. No najväčšou záľubou je práca v záhrade – môj relax. Energiu naberám aj na prechádzkach v prírode (s našou Colou).

Chceli ste byť učiteľkou už od mala alebo ste mali nejaký iný sen?

Okrem učiteľstva ma lákala aj architektúra – kresliť, vymýšľať, tvoriť. Na gymnáziu sme mali predmet deskriptívna geometria a to mi šlo.

Na akých školách ste učili predtým?

Nastúpila som po vysokej škole učiť na 8-ročné gymnázium v Gelnici a bola som triedna prvým primanom. Na gymnáziu som učila dlhé roky matematiku, chémiu a informatiku (aj niektorých vašich rodičov). Na niekoľko rokov som vymenila učiteľstvo za prácu vo firme a testovala rôzne aplikácie a školila užívateľov. Ale chýbali mi žiaci a prázdniny 😊, tak som sa vrátila k učeniu. Učila som v ZŠ v Košiciach matematiku a informatiku.

Z archívu Mgr. Faguľovej

Ste rada, že ste sa rozhodli práve pre toto povolanie? Ak áno, prečo?

Áno, so žiakmi je každý deň iný. Rada sledujem, ako to žiakom myslí a teším sa, keď vedia, rozumejú.

obľúbená farba: modrá

obľúbené jedlo: zemiakové pirohy so smotanou a veľa cibule

obľúbené kvety: ruže a všetky poľné kvietky, najmä margarétky

Ďakujeme za rozhovor.

M . A = T – E = M : A = T : I = K – A

Rovnaké písmena zameň za rovnaké čísla 😊

Z vlastnej dielne...

Dnešné príbehy si pre vás pripravili:

Michaela Fabišíková: Kameň; foto: **Alan Petrík**

Abigail Rachel Liptáková, Doroeta Pjataková: Najlepšie kamošky;
foto: **Abigail Liptáková**

Výber z textov žiakov IV.A (zostavila Mgr. Ciprusová):

O zubrovi – **Adam Müller, Dominika Pavanová, Ivana Lešková**

Výlet priesmykom – **Adam Müller, Ladislav Maruš, Lenka Jurtinusová, Samuel Hedvig, Ivana Lešková, Linda Kaľavská**

Zariekanie slovami – **Dominika Pavanová, Sára Ringošová**

O psíkovi – **Sára Ringošová**

Texty zo súťaže Voda pre život – život pre vodu:

Alex Takáč: Čarovní škriatkovia, ilustrácia: **Alex Takáč**

Dominika Pavanová: Deň, keď prestala tiecť voda; ilustrácia: **Dominika Pavanová**

Ivana Lešková: O jednom potôčiku a dvoch kamarátkach; ilustrácia: **Ivana Lešková**

Ladislav Maruš: Sen

Samuel Hedvig: Jazero

M. Fabišíková: Neobyčajný kameň

Jedna stará legenda opisuje kameň, ktorý prišiel z iného sveta, pristál na Zemi a ukryl v sebe veľké tajomstvo. Vraj ten, kto nájde tento kameň, zmocní sa malého tajomstva s veľkým príbehom.

Malý William žil so svojím otcom v dedinke pod úpäťm hôr. Vyžíval sa v zbieraní podivných kameňov. Každé ráno chodieval so svojím otcom do hory na prechádzku. Otec zaúčal malého Williama do čara geológie. Ukazoval mu, ako hľadať tie najvzácnejšie kamene.

V škôlke, do ktorej chodil, sa často konali výlety do prírody. William na výletoch rád rozprával svoje príbehy o hľadaní vzácnych kameňov. Všetci ho vždy nadšene počúvali.

Keď sa raz deti s učiteľkami vracali z prechádzky, William zaostával. Uprene pozeral

Foto: Alan Petřík, IX.A

na strom, obrastený machom. Vytiahol svoju cestovnú lopatku a vyhlíbil malú jamku. Po jednom z mnohých úderov sa ozval škripotavý zvuk. Celý šťastný začal prehrabávať zem. Po chvíli vytiahol z jamy ruku a v nej mal neobyčajný kameň. Bol to malý kameň, ale veľmi ťažký. Williama to veľmi prekvapilo. Strčil ho do svojej kapsy a utekal za ostatnými.

William sa veľmi potešil vzácnemu nálezu.

Vzal kameň do svojej izby a uložil ho na poličku nad posteľou. Pred spaním, ako tak ležal v posteli, vzal neobyčajný kameň do dlaní a chvíľu si ho prezeral. Potom sa šepky opýtal:

„Odkiaľ si? Prečo si taký zvláštny?“

Hneď ako vyslovil dve otázky idúce po sebe, kameň sa rozžiaril zelenou farbou a vtiahol ho do svojho vnútra.

William sa zrazu ocitol vo víre svetla, ktorý ho unášal do svojho vnútra. Po chvíli sa ocitol v hustom zelenom lese, kde sa kízal na liste gigantickej rastliny. Letel cez husté kríky, za ktorými pristál v obrovskom hniezde.

„Au! Kde to som?“ Doudieraný William sa pomaličky dvíhal na nohy. Postavil sa a s otvorenými ústami pozeral na obrovské stromy.

„Som taký malý a tu je všetko také obrovské!“

Za svojím chrbtom začul slabučké zapraskanie. Vystrašený sa otočil a zbadal vajíčko asi trikrát väčšie ako on. Na vajíčku začala praskať škrupina a z jeho vnútra vykukoval akýsi tvor.

„Bác!

Všetky kusy škrupiny odleteli a z vajíčka vyskočil malý dinosaur.

Foto: Alan Petřík, IX.A

„ROAÁÁÁR!“ ozval sa silný rev, až si William musel zapchať uši.

„ROAÁÁÁR,“ ozvalo sa opäť, tentokrát aj s obrovským dupotom, až sa zem otriasala. William sa otočil a za sebou zbadal Tyrannosaurusu rexa, ktorý bol vysoký ako strom a rútil sa rovno jeho smerom. Nečudo, veď stál priamo v jeho hniezde. Vzal nohy na plecia a utekal hustým lesom.

Vystrašený dobehol až na lesnú čistinku. Nevládal už bežať ďalej. Bol stratený, keď v tom sa z tmavého kríka ozval hlas: „Rýchlo, pod!“

William neváhal a vydal sa z posledných síl za hlasom. Plazil sa v malom tuneli. Na druhej strane mu pomocnú ruku podal chlapec.

„Kto si?“ vyfúkol vyčerpaný William.

„Ja som Zachary. Kto si a ako si sa sem dostal?“ opýtal sa.

„Ja som William. Ani sám neviem, ako som sa sem dostal. Našiel som kameň, ktorého som sa opýtal dve otázky a vzápätí ma kameň vtiahol dnu.“

„Ahá, jasné. Ty si našiel náš vesmírny kameň. Si vo svete dávneho sveta, ktorý žil na tvojej planéte pred miliónmi rokov. Ak chceš, ukážem ti cestu, ako sa dostať z kameňa von,“ povedal Zachary. William súhlasil, a tak sa vybrali na dlhú cestu.

Došli až k útesu predeľujúceho dva brehy. Na jednom stáli oni a na tom druhom žiarila malá jaskyňa.

„Vidíš, tam je tvoja brána a tvoja cesta domov. Chytíme sa liany a preskočíme na druhú stranu,“ vysvetlil Zachary. A sotva dohovoric, schytil lianu do jednej ruky, do druhej Williama a vrhol sa do hlbokkej rokliny.

Foto: Alan Petřík, IX.A

„William, skoč do tej žiary. Ona ťa prevedie vírom rovno domov!“ hlasno zvolal Zachary.

„A čo ty? Ty nejdeš?“ opýtal sa William.

„Nie, ja nie. Toto je môj domov, som súčasťou tohto nekončiaceho sa tajomstva,“ odvetil Zachary.

Rozlúčili sa a vydali sa každý svojou stranou. Zachary schmatol lianu a vrátil sa. William sa vrhol do žiary. Po niekoľkých sekundách letu bol späť vo svojej posteli.

„Vau! To bolo neskutočné!“

Vzal krabičku, vysypal z nej všetky kamene a vložil tam tento jeden neobyčajný kameň. Jeho tajomstvo bude bezpečne ochraňovať.

Stal sa jeho strážcom.

A. R. Liptáková, D. Pjataková: Najlepšie kamošky

Abi je veľmi priateľská a spravodlivá. Mám ju rada, lebo je veľmi vtipná a dobrá kamoška.

Dorotka je veľmi milá, priateľská a je moja najlepšia kamarátka.

S *Abi* je veľká zábava a je asi jediné dievča, s ktorým si rozumiem.

S *Dorotkou* si rozumieme. Je srandovná a veľmi múdra. Mám ju veľmi rada.

Abi je veľmi šikovná a múdra. Na hodinách matematiky býva často prvá. Dá sa s ňou dobre porozprávať. Má kopec dobrých vlastností.

Dorotka rada šije a háčkuje. Ja tiež rada háčkujem, ale *Dorotka* vie háčkovať lepšie.

Abi rada robí s tavnou pištoľou a to, čo vyrobí, je naozaj pekné. Tie výrobky sa mi veľmi páčia.

Dorotka má veľmi rada psy. Skoro každý deň chodí za psíkom, ktorý sa volá Beny. Rada športuje.

Abi je veľmi pekná, páčia sa mi jej modré oči a aj jej hnedé kučeravé vlasy. Jej

dobrou vlastnosťou je, že vie každého rozosmiať.

Dorotka je veľmi pekná. Páči sa mi na nej to, že rada kreslí.

Poslednou dobou veľmi pekne kreslí psy.

Foto: A. R. Liptáková, V.A

Abi dobre ide matematika. Nechápem, ako to môže byť pre ňu také ľahké.

Dorotka má veľmi rada slovenčinu. Podľa mňa by mohla byť učiteľkou slovenského jazyka. Už som spomínala, že vie veľmi dobre matematiku. Keby učila všetky deti, vedeli by matematiku.

Dorotka má dlhé vlasy. Niekedy má veľmi pekný účes. Je štýlová. Ja štýlová nie som. Je oveľa štýlovejšia než ja 😊.

Dorotka je veľmi poctivá žiačka. Jej mamka je sestrička.

Abi je veľmi dobrá kamarátka a to je pre mňa podstatné. Je však aj pekná, múdra, láskavá a priateľská, keby som mala vymenovať všetko, som tu do rána. Je proste super.

Dorotka je najlepšia kamoška a to je to podstatné. A je aj veľmi šikovná, múdra, priateľská... Mám ju veľmi rada.

Abi je aj dobrosrdečná. Sme síce rozdielne, ale podľa mňa sme super kamošky. To je pravda. Síce nie sme v tej istej skupine na angličtine, ale aj tak sme najlepšie kamošky (BFF).

Abi je tak isto milá. Dokážeme sa porozprávať a povedať si svoje trápenia. Je to pravda.

Rada sa s *Dorotkou* hrám a taktiež rozprávam.

Sme proste najlepšie kamošky.

Foto: Mgr. Ciprusová

Výber z textov žiakov IV.A

O zubrovi

Adam Müller: Nemohol som sa dočkať, kedy zazvoní. Učiteľka nás konečne pustila domov. Veľmi som sa tešil. Otec mi totiž sľúbil, že ma zoberie do zvernice. Je chovateľom zubrov.

Zdroj: učebnica slovenského jazyka

V ten deň mali veľký problém. Utekla im zubrica. Najhoršie bolo, že čakala malé. Viezol som sa v džípe s otcom. Zrazu mu zapípala vysielkačka.

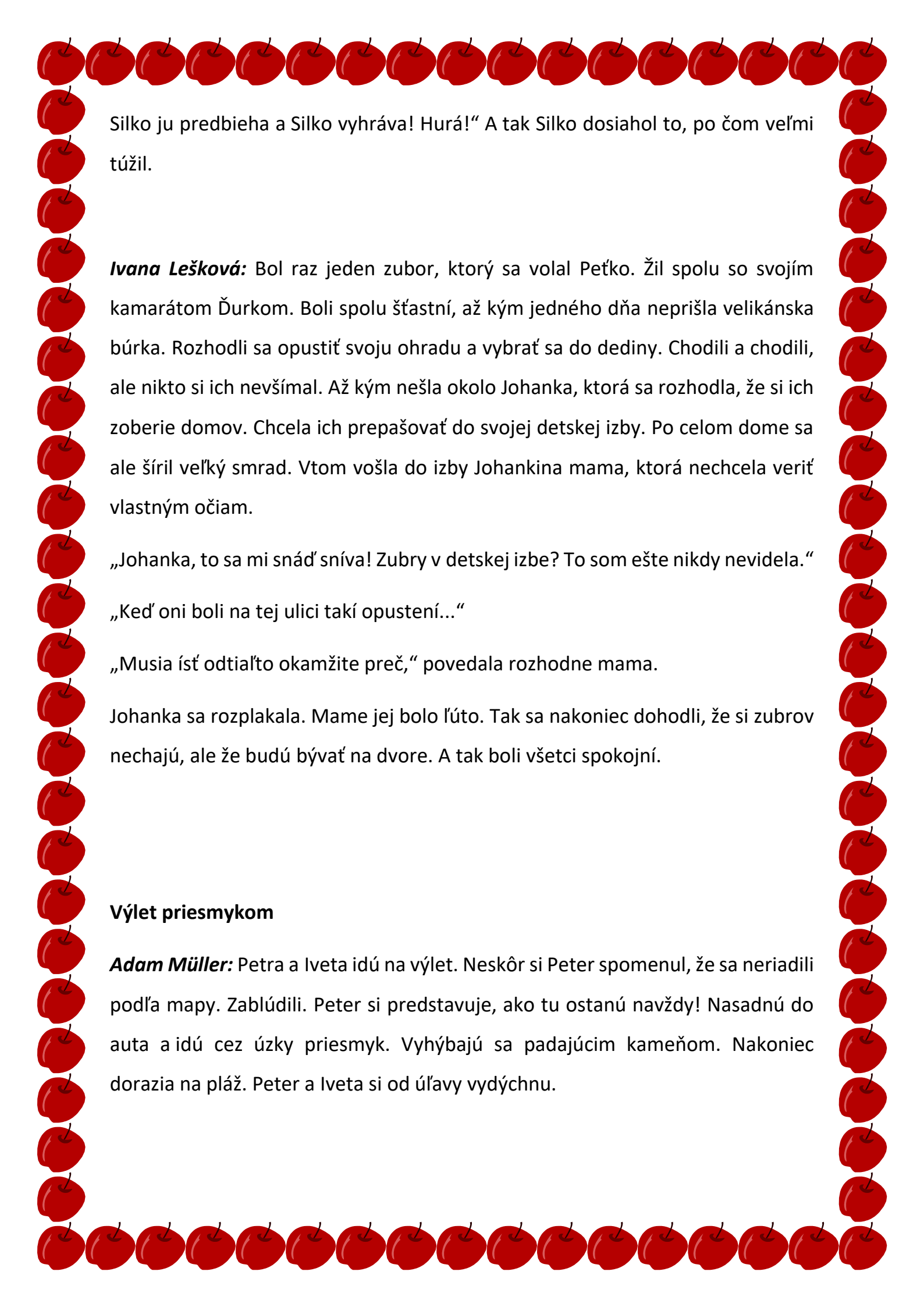
Zastavil auto a vystúpil. Už sa stmievalo. Neďaleko som zbadal starú stodolu. Šiel som ju preskúmať. No nič som nevidel. Zapol som baterku na mobile. Vystrašili ma divné zvuky. Bola to naša zubrica. Niečo sa pod ňou hýbalo. Bol to malý zubrík. Keďže som ho našiel, mohol som mu dať meno. Bude sa volať Bob.

Dominika Pavanová: Bol raz jeden malý zubor a veľmi sa chcel stať pretekárom ako jeho otec. Nevynechal žiadne otcove preteky. Celé roky trénoval tak, že si zavolať svojich kamarátov a povedal im, nech sa postavia na štartovú čiaru. Spolu sa odštartovali a bežali... Malý zubor Silko vyhral. O pár rokov sa Silko zúčastnil ozajstných pretekov.

„Pripraviť sa!
Pozor! Teraz!
Bežia, bežia,
Brika vedie, ale

Ilustrácia: Dominika Pavanová, IV.A

Silko ju predbieha a Silko vyhráva! Hurá!“ A tak Silko dosiahol to, po čom veľmi túžil.

Ivana Lešková: Bol raz jeden zubor, ktorý sa volal Peťko. Žil spolu so svojim kamarátom Ďurkom. Boli spolu šťastní, až kým jedného dňa neprišla velikánska búrka. Rozhodli sa opustiť svoju ohradu a vybrať sa do dediny. Chodili a chodili, ale nikto si ich nevšímal. Až kým nešla okolo Johanka, ktorá sa rozhodla, že si ich zoberie domov. Chcela ich prepašovať do svojej detskej izby. Po celom dome sa ale šíril veľký smrad. Vtom vošla do izby Johankina mama, ktorá nechcela veriť vlastným očiam.

„Johanka, to sa mi snád' sníva! Zubry v detskej izbe? To som ešte nikdy nevidela.“

„Keď oni boli na tej ulici takí opustení...“

„Musia ísť odtiaľto okamžite preč,“ povedala rozhodne mama.

Johanka sa rozplakala. Mame jej bolo ľúto. Tak sa nakoniec dohodli, že si zubrov nechajú, ale že budú bývať na dvore. A tak boli všetci spokojní.

Výlet priesmykom

Adam Müller: Petra a Iveta idú na výlet. Neskôr si Peter spomenul, že sa neriadili podľa mapy. Zablúdili. Peter si predstavuje, ako tu ostanú navždy! Nasadnú do auta a idú cez úzky priesmyk. Vyhýbajú sa padajúcim kameňom. Nakoniec dorazia na pláž. Peter a Iveta si od úľavy vydýchnu.

Ladislav Maruš:

1. Muž so synom sa vybrali na výlet. Nestihli zaplatiť mýto a prejsť cez závoru. Potom nefungoval volant, tak hľadali servis.
2. Rodičia hľadali na mape servis. Nefungovali ani kolesá, svetlá a okná.
3. Na cestu spadol kameň a koleso na aute sfúklo. Maják zahúkal, keď strom spadol do vody.
4. Dievča ležalo na ležadle a chlapec si čítal noviny a pichal dáždnikom do piesku. Ďalší sa šmýkali na šmýkačke.

Zdroj: učebnica slovenského jazyka

a mohli sa kúpať a opaľovať.

Lenka Jurtinusová:

Rodičia mojej kamarátky išli na dovolenku k majáku. Cestou prešli cez závoru. Potom zablúdili a jeden ujo im ukázal správnu cestu. Prešli cez priesmyk, kde boli zákruty. Nakoniec sa dostali do cieľa

Samuel Hedvig: Keď sme išli na dovolenku, zastavili sme pri závore. Volant bol lepkavý, preto sme mali problém zaplatiť mýto. Nakoniec sme zaplatili a závora sa dvihla. Potom sme sa pozreli na mapu. Išli sme ďalej pomedzi hory, z ktorých padali kamene. Boli sme na mieste. Plávali sme, šmýkali sme sa. Bolo tam dobre.

Ivana Lešková: Zastali sme, lebo je pred nami závora. Môj strýko drží volant a zároveň vyťahuje mýto. Neskôr sme museli opäť zastať, lebo sa nám na kolese urobil defekt. Môj strýko pozeral na mapu, či ideme správnym smerom. Našťastie, svetlá svietili. Okolo nás boli samé kopce. Volá sa to priesmyk. Hurá! Už vidíme more! Ale zastavili nás padajúce kamene. Ocko a strýko ich dali preč a šli sme ďalej. Začal fúkať vietor. Boli sme smutní, lebo sme sa nemohli kúpať. Tak sme sa na more iba pozerali z hotela. Sedeli sme na posteli a nudili sme sa. Na druhý deň otec vyhlásil, že sa ideme kúpať. Prišli sme na pláž a kúpali sa. Ocko si čítal noviny a Laura sa schovávala za slnečníkom. Janko sa šmýkal na šmýkačke. Ja som sa tiež kúpala.

Linda Kaľavská: Rodinka sa vybrala na výlet k moru. Museli zaplatiť mýto, aby sa dostali cez závora na diaľnicu. Otec sa opýtal jedného pána na cestu. Vytiahol mapu z auta. Po dlhom premýšľaní a pozeraní zistili, ako sa dostať na miesto. Išli cez priesmyk a zrazu uvideli maják, more a pláž. Vedeli, že idú správnym smerom. Keď dorazili, zbadali na pieskovej pláži žltú šmýkačku. Vbehli hneď do vody. Otec si sadol na plážové kreslo a čítal noviny. Mama sa zatiaľ pozerala, ako sa kúpu, smejú a šmýkajú...

Foto: Alan Petřík, IX.A

Zariekanie slovami

Dominika Pavanová:

Ó, rozplačte sa, plačkovia!

Ó, zaplačte, plačovia!

Vy, čo plačovisto plačete

a plačkovične plačnite.

Ó, zaplačte si plačkovito!

Ó, nadplačivé rozplačiská –

plač plačivých rozplačievačov!

Ó, vyplač sa, plačúčik,

plač plačiarskych plačchotárov!

Plačjanstvo, plačstvo,

naplač, oplač, plačník, plačko,

plačjaci, plačjáni...

Ó, rozplačte sa, plačkovia!

Ó, zaplačte si, plačovia!

O psíkovi

Sára Ringošová: *Môj ocko je zverolekár. Stará sa o rôzne zvieratká. Jedného dňa ošetroval psíka mojej kamarátky Dorotky. Psík sa volá Benny. Benny si poranil bruško. Ocko mu ho natrel mastičkou a potom ho obviazal. Psík bol poslušný. Potom sa ocko pýtal, čo sa vlastne stalo. Dorotka mu povedala pravdu: kôň, ktorý utiekol farmárovi, kopol Bennyho kopytom. Koňa chytili a Dorotkin pes sa rýchlo uzdravil.*

Sára Ringošová:

Ó, hladoviční hladoši!

Ó, nehladujte hladošovia!

Vy, čo hladom hladujete

a hladovične hladnite,

Ó, hladujte sa hladovo!

Ó, hladošské hladovičiská -

hlad hladujúcich nadhladovačov!

Foto: Alan Petřík, IX.A

Alex Takáč: Čarovní škriatkovia

Boli-neboli traja škriatkovia. Volali sa Vodník, Vetrík a Zemík. Mali veľa spoločného, ale hlavne: všetci traja mali radi zvieratá, farby, slnko...

Ilustrácia: Alex Takáč, IV.A

Jedného dňa uvideli divné bytosti. Boli to ľudia. Zo začiatku sa ľudia správali dobre, ale postupne začali robiť zlé veci. Najväčší problém mal Vodník, lebo ľudia hádzali odpad do morí, riek aj priehrad. Do vody vyhadzovali všetko: plasty,

železo, elektrické veci a jedovaté látky.

Začali sťažnosti. Sťažovali sa najmä ryby, lebo odpad im ničil domy, nemali kyslík a vo vode bola špina.

Ľuďom to nestačilo. Vyhadzovali odpad aj na Zemíka a púšťali plyny do Vetríka. Vetrík, Zemík a Vodník sa nahnevali a začali sa za zlé odplácať zlým. Poslali ľuďom výstrahy v podobe zemetrasení, záplav a silného vetra.

Možno tie výstrahy ľudia pochopia, kým nebude neskoro...

Foto: Alan Petrík, IX.A

Dominika Pavanová: Deň, keď prestala tiecť voda

Bol raz jeden indiánsky kmeň. Indiáni boli veľmi neporiadni: hádzali do vody smetie a nevážili si prírodu. Bolo to veľmi zlé.

Jedného dňa oznámil veľký náčelník toho kmeňa, že prestala tiecť voda.

Ilustrácia: Dominika Pavanová, IV.A

A vyhlásil veľkú poradu. Všetci Indiáni sa zišli na lúke. Jeden Indián navrhoval, aby ku vode dali značku Zákaz sypania smetí. Istý malý chlapec menom Indy pricválal na poradu na koni a opýtal sa:

„Keď ešte tiekla voda, valili sa ňou smetí. No nie?“

Áno. V tej rieke bolo veľa smetí. Voda

smrdela...

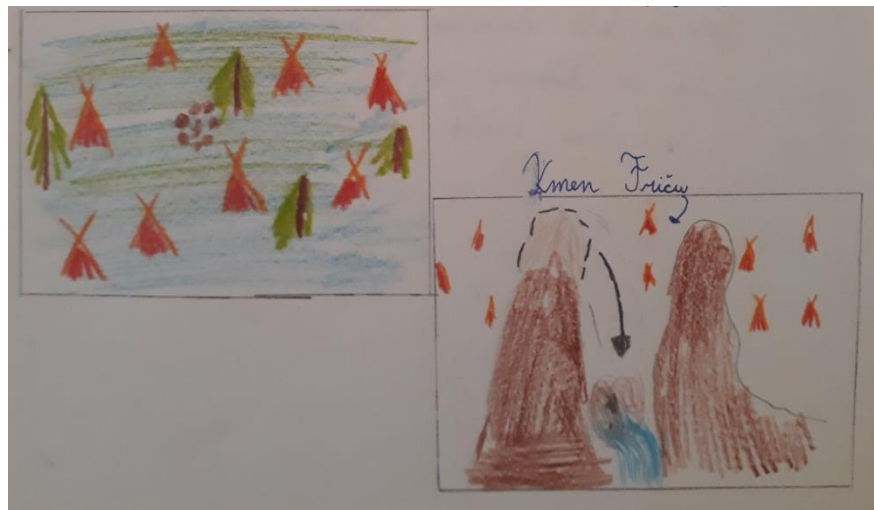
Indiáni sa rozkričali, ale náčelník ich umlčal. Vtom pricválal horný kmeň Friču. Všetci k nim pribehli. Friču pozerá a hovorí:

„Vy nemáte vodu?“

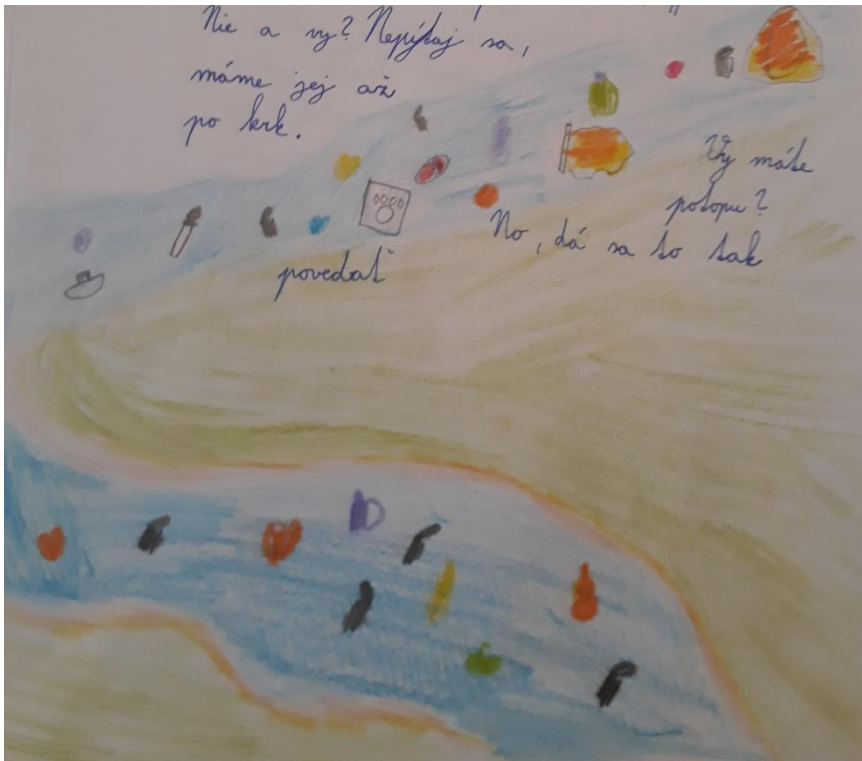
„Nie. A vy?“

„Ani sa nepýtaj, máme jej až po krk!“

„Vy máte potopu?“

Ilustrácia: Dominika Pavanová, IV.A

Ilustrácia: Dominika Pavanová, IV.A

„No, dá sa to tak povedať.“

„Ale prečo my nemáme vodu a vy jej máte až po krk?“

„Vyšleme Indiánov pozdĺž rieky,“ navrhol veľký náčelník.

Indiáni vyrazili. Keď prišli na územie kmeňa Friču, zistili,

že sa z vrcholu hory odlomil veľký balvan a spadol do vody. To vysvetľovalo potopu na hornom konci a zmiznutie vody na dolnom.

„Podťe, ten balvan treba odtlačiť,“ navrhol náčelník Friču.

Indiáni oboch kmeňov sa spojili. Malý Indián Indy povedal: „Spolu to určite zvládneme!“

Indiáni zobrali palice a spoločne zatlačili.

„Zatlačte! Pohol sa! Odvalili sme ho! Pozor, voda!“ ozývalo so zo všetkých strán.

Na Indiánov sa najprv zvalili kopa smetí, ktoré do nej nahádzali. Potom sa prevalil prúd vody.

Indiáni si povedali, že už nikdy do vody hádzať smeti nebudú.

Ivana Lešková: O jednom potôčiku a dvoch kamarátkach

Tento príbeh je o dievčatku Elzhabet a jej kamarátke Sharlot. Boli ako sestry, trávili spolu každú voľnú chvíľu. Elzhabet milovala prírodu a snažila sa k tomu viesť aj svoju priateľku.

Raz sa s rodičmi vybrali na výlet do prírody. Po ťažkej túre oddychovali pri potôčiku, ktorý Elzhabet milovala. Často sa pri ňom so Sharlotou hrávali.

No tentokrát Elzhabet nechápala, čo to jej priateľka vyvádza. Všetky odpadky, ktoré po ceste zbierali za nevychovanými ľuďmi, začala zrazu Sharlot sypať do obľúbeného potôčika.

Ilustrácia: Ivana Lešková, IV.A

„Sharlot, okamžite s tým prestaň! Čo to vyvádzaš?“

„Ale veď je to zábava!“ Smuná Elzhabet začala zbierať, čo Sharlot vysypala. A ani si nevšimla, že jej jej priateľka vôbec nepomáha.

Potôčik sa jej nepodarilo vyčistiť úplne. Bolo tam toho veľa. Niečo odplávalo, niečo ostalo na hladine, niečo sa zaseklo medzi kamene.

Vtom prišli ku potoku Elzhabetini rodičia, ktorí nevedeli, čo sa deje. Začali na ňu kričať:

„Elizabet, čo to vyvádzaš? Prečo hádžeš odpadky do vody? Ved' sme ich celú cestu poctivo zbierali!“

„Mama, otec, to nie ja...Urobila to Sharlot a kamsi utiekla.“

Rodičia začali Elizabet pomáhať. Avšak odpadky neubúdali, sústavne sa naplavovali ďalšie.

Ilustrácia: Ivana Lešková, IV.A

„Elizabet, nechaj to tak,“ vraví mama, „je toho veľa, nemá to zmysel.“

„Práve preto, že je toho veľa, aspoň niečo chcem vyčistiť,“

oponovala Elizabet.

Všetci pokračovali v zbieraní ďalej. Ale voda prinášala stále nové a nové odpadky. Nedávalo to zmysel. Elizabet to nedalo, tak sa išla pozrieť na vyšší koniec potoka. Natešená Sharlot tam hádzala ďalšie odpadky, ktoré po ceste zbierala do tašky.

„Sharlot! Sharlot! Čo to vyvádzaš?“

„Mňa to baví! Pozri, aká je to zábava!“

„Prestaň s tým! Niečo ti poviem. Ak znečistíuješ vodu, zvieratká nebudú mať čo piť. A keď sa takejto vody napijú, vyhynú, lebo voda bude otrávená! A to asi nechceš, však? Ved' je to náš obľúbený potôčik!“

„Veruže nechcem,“ povedala nakoniec Sharlot.

„Tak buď rozumná a pomôž nám potôčik vyčistiť!“

Opäť sa všetci pustili do práce a potôčik celý vyčistili. Každý bol spokojný a Sharlot si uvedomila, že pre svoju nerozvážnosť nekonala dobre. Sľúbila, že potôčik už nikdy nebude znečisťovať.

Na druhý deň sa dievčatá opäť vybrali k potôčiku. Uvideli krásny obraz: stádo srniek a ich srnčiat spokojne pili čistú vodu. Kamarátky sa šťastne objali a sľúbili si, že budú chodiť pravidelne kontrolovať, či je potôčik čistý.

Ilustrácia: Ivana Lešková, IV.A

Ladislav Maruš: Sen

Bolo už neskoro v noci, keď som konečne zaspal. Sníval sa mi sen...

Slnko svietilo, bolo horúco, vtáky spievali, kvety voňali. Šiel som na prechádzku k priehrade, keď sa začalo stmievať. Vodu pokrývali odpadky, zmenila farbu a smrdela. Stromy okolo vysychali, ryby plávali na vrchu alebo ležali mŕtve na okraji pláže. Kvety vädli, vtáky som už nepočul.

Voda mi pomaly mizla pred očami, až sa celkom stratila. Ľudia ju nahradili inými nápojmi, ale ani tie už časom neboli. Nebolo nič, ani voda, ani stromy, ani zvieratá či ľudia. Bol som tam celkom sám.

Vtom som sa zobudil. Vydýchol som si.

Bol to iba sen...či?

Foto: Alan Petrik, IX.A

Samuel Hedvig: Jazero

Bolo nebolo, bola raz jedna dedina.

A v nej bolo jazero.

Ľudia sa v ňom kúpali, hrali a plávali.

Ale jedného dňa otvorili vo vedľajšom meste kúpalisko. Ľudia sa prestali chodiť kúpať do jazera na najbližších päť – šesť rokov. Jazero postupne vyschlo.

Jedného dňa sa do dediny prist'ahovali chlapci, ktorí milovali jazerá. Keď zistili, že v dedine bolo jazero, ale vyschlo, zosmutneli. Rozmýšľali, ako by ho obnovili.

Na druhý deň začali s tým, že vytrhali burinu okolo jazera. Potom pozbierali odpadky a posekali kríky. Neďaleko našli studničku, ktorá bola plná priesačnej vody. Chlapci sa z nej napili. Potom spravili odtok zo studničky priamo do jazera.

Na ďalší deň rozvešali po celej dedine letáky, kde bolo napísané: *Jazero je opravené a voda v ňom čistá.*

Neskôr ešte zistili, že by mohli postaviť okolo jazera aj lavičky.

Celé leto sa všetci chodili opäť kúpať už len do jazera.

Leto a jeseň očami Alana Petríka z IX.A

(fotoreportáž)

Pre knižných fanatikov

V tejto rubrike ponúkame tipy na knihy, ktoré si naši redaktori prečítali a odporúčajú ich aj vám.

Nasledujúce typy vám ponúkajú Alexandra Šmidová a Klára Labaničová, stále čitateľky a prispievateľky.

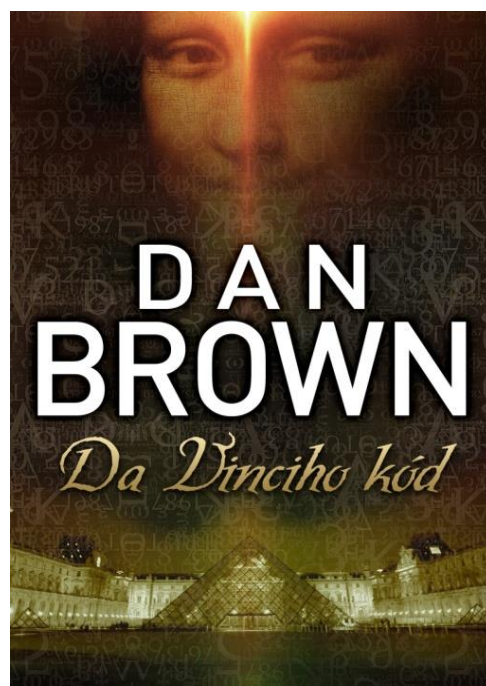
Da Vinciho kód

Uznávaný harvardský profesor náboženskej symbológie Robert Langdon je jedného dňa zaskočený správou, že odborník na kresťanstvo a správca múzea v Louvri Jacques Saunière bol zavraždený. Onedlho sa stretne so Saunièreovou vnučkou Sophiou Neveuovou, s ktorou postupne odhaľujú jedno z najväčších tajomstiev ľudstva. Tajomstvo Svätého grálu.

Čím bližšie sú k cieľu, tým je ich úloha nebezpečnejšia. Grál mal byť totiž pod ochranou takzvaného Priorstva Sionu, ale do organizácie sa dostal zradca a celý systém sa rúca.

Túto knihu odporúčam hlavne milovníkom záhadných a detektívnych príbehov. Je to jedna z najlepších kníh, aké som kedy čítala. Je veľmi zaujímavá a veľmi, veľmi napínavá.

A pre tých, ktorí neradi čítajú, odporúčam filmovú verziu 😊.

Zdroj: internet

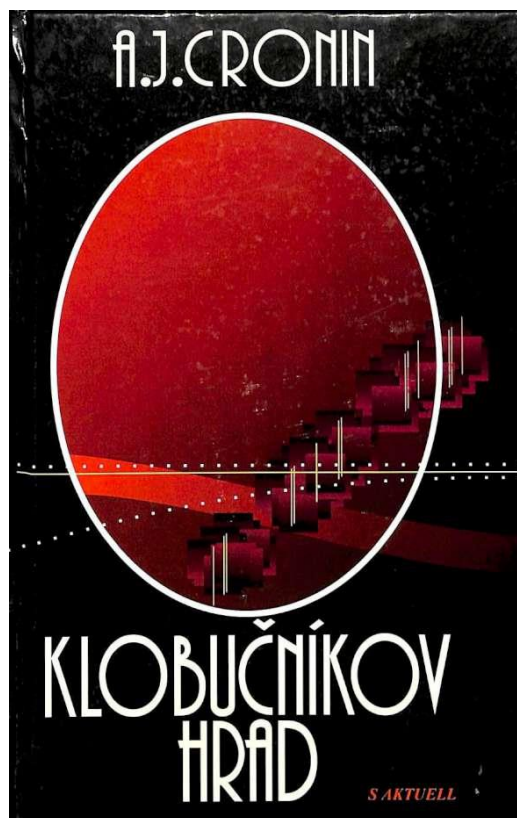
Klobúčnikov hrad

Tento historický román je o rodine Brodieovcov. Príbeh sa odohráva v Škótsku v druhej polovici minulého storočia. Samoľúby a pyšný James Brodie má v mestečku výnimočné postavenie, lebo je jediným klobúčnikom (človek, ktorý predáva klobúky).

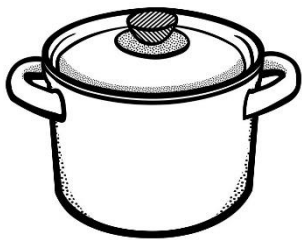
Avšak rodine vládne ako bezohľadný tyran. Celá jeho rodina sa ho bojí a poslúcha ho. Potom začne jeho obchod krachovať, pretože do susedstva sa nastáhuje konkurenčná firma.

Ani deti sa mu nevydaria. Syn je slaboch, jednu zo svojich dcér vyhodí z domu a najmladšiu dcéru, ktorú mal najradšej, doženie k samovražde.

Kniha je veľmi zaujímavá. Mne prišla dosť smutná, ale aj poučná. Dala by sa vyjadriť veľmi pekným porekadlom: PÝCHA PREDCHÁDZA PÁD.

Zdroj: internet

Mňamky

Dnes varili deviatačky. Ponúkajú vám:

✚ Jesennú polievku od Dominiky Fottovej,

✚ Najlepší mrkvový koláč a Koláč lenivej ženy od Kláry

Labaničovej,

✚ Šalát Cézar od Alexandry Šmidovej.

D. Fottová: Jesenná polievka

No, budeme potrebovať: 1 hokaido tekvicu, 2 mrkvy, 2 zemiaky, 1 cibuľu, 2 strúčiky cesnaku (alebo 1 väčší), 150 ml mlieka (alebo 1 smotanu na varenie), kurací bujón, soľ, bazalku, oregano, olivový olej, mleté čierne korenie.

Postup:

1. Tekvicu, mrkvu, zemiaky ošúpeme a potom nakrájame. Na olivovom oleji opražíme cibuľu a cesnak. Po chvíli pridáme tekvicu, mrkvu, zemiaky a restujeme.
2. Zalejeme vodou tak, aby boli suroviny ponorené. Pridáme bujón, korenie, soľ, bazalku, oregano.
3. Varíme cca 20 - 25 minút (kým všetko nezmäkne). Potom to pomixujeme (odstavíme plyn). A nakoniec pridáme mlieko.

Polievka je hotová a môžeme jesť. Dobrú chuť. :D

Zdroj: internet 1

Z archívu Dominiky Fottovej, IX.A

K. Labaničová: Najlepší mrkvový koláč

Budeme potrebovať: 3 vajcia, 1 ½ hrnčeka práškového cukru, 1 vrečko vanilkového cukru, ¾ hrnčeka oleja, ½ hrnčeka vody, 2 hrnčky polohrubej múky, 5 väčších mrkiev (asi 400 gramov), 1 vrečko kypriaceho prášku do pečiva, šťava z citróna alebo pomaranča.

Postup prípravy:

1. Plech vymastíme olejom a vysypeme múkou.
2. Rúru zohrejeme na 180°C.
3. Vajcia vyšľaháme s práškovým a vanilkovým cukrom.
4. Pridáme olej, vodu, preosiatu múku s kypriacim práškom do pečiva, vytlačenú citrónovú šťavu a jemne nastrúhanú mrkvu.
5. Cesto rozotrieme na plech a dáme do rúry na 35 minút.
6. Upečený koláč vyberieme z rúry a počkáme, kým vychladne.
7. Keď vychladne, môžeme naň dať citrónovú polevu alebo ho iba posypeme práškovým cukrom.
8. Citrónovú polevu môžeme urobiť tak, že zmiešame 2 lyžice horúcej vody, 2 lyžice citrónovej šťavy a 180 gramov cukru. Rozlejeme ju na koláč a počkáme, kým poleva stuhne.

K. Labaničová: Koláč lenivej ženy

Budeme potrebovať: 1 hrnček celého maku, 2 hrnčky polohrubej múky, 1 lyžica kypriaceho prášku do pečiva, 1 hrnček mlieka, 2 hrnčky kryštálového cukru, 1 hrnček oleja, 3 vajcia, džem (podľa chuti ja osobne odporúčam malinový), horká čokoláda.

Postup prípravy:

1. Plech vymastíme olejom a vysypeme múkou.
2. Rúru nahrejeme na 170°C.
3. Najprv zmiešame vajcia, mlieko a olej.
4. Pridáme polohrubú múku s kypriacim práškom do pečiva, kryštálový cukor, mak a zmes vyšľaháme.
5. Hladké cesto rozotrieme na plech a vložíme do predhriatej rúry na 25 minút doružova.
6. Hotový múčnik natrieme džemom a polejeme roztopenou čokoládou.

Už iba počkáme, kým čokoláda stvrdne a koláč sa môže podávať. Dobrú chuť!

A. Šmidová: Šalát Cézár

Ingrediencie:

1 ks kuracie prsia
ľadový šalát
paradajky
uhorka
paprika
120 g parmezán
soľ
korenie (čierne mleté korenie, červená paprika)
olej (na osmaženie)

Dressing:

2 PL kyslá smotana
2 KL worchester omáčka
1 PL citrónová šťava
2 PL olej
1 strúčik cesnaku
2 ks žltok
soľ, čierne mleté korenie

Postup:

1. Umyjeme zeleninu. Nakrájanú zeleninu rozdelíme do misiek. Môžeme osoliť.
2. Umyjeme, nakrájame a ochutíme mäso. Na rozpálenom oleji si mäso osmažíme dozlatista. Pridáme ho k zelenine.
3. Zmiešame všetky ingrediencie na dressing. Dressingom polejeme mäso a zeleninu. Navrch ešte nastrúhame parmezán.

Prajem Vám dobrú chuť ☺.

Zdroj: internet

Zdroj: internet